

اسماعیل

■ نویسنده:
امیرحسین فردی
■ سال انتشار: ۱۳۹۸
■ نوبت چاپ: هفتم
■ ناشر: سوره مهر

«اسماعیل» از شناخته‌شده‌ترین آثار داستانی امیرحسین فردی است که با راوی دانای کل روایت می‌شود. ماجرا در یک محله به اسم قنبرآباد می‌گذرد. اسماعیل زاغو که جوانی زیبارو، بلوند، کتابخوان و ورزشکار است به قهوه‌خانه علی‌خالد رفت و آمد می‌کند. آغاز داستان نویسنده کمی از حال و هوای محله و شخصیت‌های داستان می‌گوید و داستان به آهستگی وارد زندگی اسماعیل و گذشته و حال او می‌شود.

گرگ‌سالی

■ نویسنده:
امیرحسین فردی
■ سال انتشار: ۱۳۹۸
■ نوبت چاپ: چهارم
■ ناشر: سوره مهر

«گرگ‌سالی» ادامه‌رمان «اسماعیل» است. اسماعیل جوان مبارزی است که در پی فرار از ماموران ساواک، خود را به مشکین شهر می‌رساند تا از آنجا به روستای باللی جا و به دیدن مش عمواوغلی برود. «گرگ‌سالی» پیش از انقلاب را روایت می‌کند که آمریکایی‌ها و اسرائیلی‌ها در اطراف مجتمع اقتصادی کشاورزی مغان دست به اصلاح نژاد گرگ‌ها می‌زنند، اما این گرگ‌های اصلاح‌نژادی توسط آمریکایی‌ها مبدل به گرگ‌های آدم‌خوار می‌شوند و زندگی را بر مردم منطقه تنگ می‌کنند...

هامون؛ زهک‌لوت و آن حوالی

■ نویسنده:
امیرحسین فردی
■ سال انتشار: ۱۳۹۶
■ نوبت چاپ: دوم
■ ناشر: سوره مهر

امیرحسین فردی در سفرنامه «هامون، زهک‌لوت و آن حوالی» از سفرش به این مناطق کویری کشور و آداب و رسوم و روش و منش مردمان سختکوش این خطه گفته است: «کودکان و زن‌ها، با لباس‌های رنگارنگ، در اطراف کپرها دیده می‌شوند. تعدادی از آن‌ها، با مشاهده کاروان ما، به سمت مدرسه زهک‌لوت سرازیر می‌شوند و در فاصله دو متری می‌ایستند و تماشا می‌کنند...»

فراتر از یک نویسنده

امیرحسین فردی
نویسنده‌ای چندوجهی بود که تأثیرات او تا به امروز پابرجاست

بود: اول پرورش نیروهای متعهد که به عنوان فرزندان ادبیات انقلاب شناخته شوند و آثار فاخری در این زمینه داشته باشند. همین دغدغه باعث شده بود تا او همیشه با یک شور و اشتیاق فراوان درباره بچه‌های شهرستانی کار کند. او همیشه تمام انرژی‌اش را صرف می‌کرد تا بچه‌های شهرستانی به جشنواره‌ها بیایند و خودش نیز در جشنواره‌های فراوانی در شهرستان‌ها حاضر می‌شد و پای ثابت این برنامه‌ها بود. می‌دانیم که نویسندگانی با این سن و این جایگاه کمتر وارد این حوزه‌ها می‌شوند و خود را به زحمت می‌اندازند. اما همان‌طور که گفته شد پرورش استعدادها جوانان دغدغه امیرحسین فردی بوده و هست. موضوع دوم بحث ادبی و نویسندگی اوست. او جدا از این همه مشغله‌ای که دارد و گرفتاری‌های بی‌شمار و حضور در برنامه‌ها و جشنواره‌های متعدد، همیشه زمانی را به نوشتن اختصاص می‌دهد و این عادت روزانه اوست. او حتی زمانی که در مقام منتقد قرار می‌گیرد، بیش از هر چیز به ادبیات اثر توجه می‌کند و خیلی به این امر مقید است که ادبیات در کشور پیش از اینها رشد کند و به جایگاه اصلی‌اش بازگردد. این امر نیز در واقع دغدغه سوم او را می‌سازد، اینکه ادبیات به حدی از پختگی برسد که ترجمه شود و به دیگر کشورها برود. او برای ترجمه آثار مختلف تلاش بسیاری کرده است و پیگیر جدی این موضوع بود، زیرا معتقد است باید میان نویسندگان ایران و دیگر کشورها تعامل برقرار شود و آثار ارزشمند ایرانی در

ادبیات جهان جلوه‌گری کنند. در نقیصه‌های فردی البته یک نکته ظریف هم وجود دارد، او با وجود اینکه نمی‌خواهد کسی از نقدهایش آزرده‌خاطر شود، اما هر کجا ضعیفی مشاهده کند، بیان می‌کند. اما در این انتقاد هیچ دشمنی‌ای دیده نمی‌شود، چون انتقادش توأم با کینه و دشمنی نیست. همین مساله نقدهای او را دوست‌داشتنی و خواندنی می‌سازد.

کتابخانه مسجد جوادالائمه

زمانی که با امیرحسین فردی در گروه ادب و هنر روزنامه کیهان فعالیت می‌کردم، در خلال کارها و زمان وقت آزاد، تلاشم این بود تا از او درباره راهی که سپری کرده است سوال کنم. صحبت‌های فردی در این زمینه همیشه جالب و شنیدنی و البته آموزنده بود. مثلاً اینکه قبل از انقلاب، با جمعی از بچه‌های فریخته و هندی‌دوست در کتابخانه مسجد جوادالائمه می‌نشستند و بحث‌های ادبی می‌کردند. نقد کتاب، نگارش فیلمنامه و نمایشنامه هم از دیگر نکات مهم این گردهمایی بود. بعدها هم از دل همین کتابخانه هنرمندان صاحب‌نامی بیرون آمدند: رسول ملاقلی‌پور، حمیدرضا شاه‌آبادی، محمد نصری، محمد میرکیانی و... بخشی از این دستاورد بودند. نکته مهم درباره این مسجد این است که نشان می‌دهد مکانی که به ظاهر وظیفه چندان‌سی برای تربیت هنرمند ندارد، با مدیریت فردی و محوریت او توانست به مرکز مهمی برای ارتقای

دغدغه‌های سه‌گانه

امیرحسین فردی از حاشیه‌ها و جنجال‌های روزمره فاصله داشت و ذهن او معمولاً روی سه موضوع مهم متمرکز